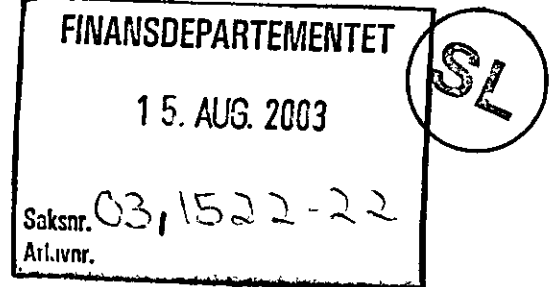

Fylkesskattesjefenes forening,
v fylkesskattesjef Karl Husabø,
Hordaland fylkesskattekontor,
Postboks 367,
5804 Bergen

Finansdepartementet,
Skattelovavdelingen,
Postboks 8008 Dep,
0030 Oslo

Bergen, 13 8 2003

Høringsuttalelse. Notat om forenklinger av skatte- og konsesjonsregler knyttet til kraftnæringen.

Vi viser til Finansdepartementets brev 3 6 2003 med vedlagt høringsnotat. Pr telefon har vi fått utsatt høringsfristen til 1 dag.

Vi har konsentrert oss om de punkter i notatet hvor det er fremsatt forslag til endringer i skattesystemet. Dette gjelder

1. Innføring av sentral ligning av kraftforetak som driver produksjon av vannkraft
2. Heving av nedre grense for fastsettelse av grunnrenteskatt og naturressursskatt
3. Presisering av bestemmelsene om hvem som er skattesubjekt for naturressursskatt og grunnrenteskatt

1. Innføring av sentral ligning av kraftforetak som driver produksjon av vannkraft.

1.1 Forslaget

Finansdepartementet foreslår at kraftforetak, som skal svare skatt av vannkraftinntekt ved produksjon av elektrisk kraft, overføres til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter (SFS). Det foreslås gitt bestemmelse om dette i forskrift av 07 01 1993 nr. 4 om overføring av skattytere til sentral ligning ved Sentralskattekontoret for storbedrifter. Forskriften foreslås gitt med virkning fra 1 januar 2004.

Det framgår av høringsnotatet pkt. 2.2.1.1 at det på landsbasis er ca 320 skattytere i kraftskattemanntallet. Av disse er pr. 1 dag 28 selskap overført til ligning ved SFS. En overføring av samtlige skattytere i kraftskattemanntallet (med vannkraftinntekt) fra desentralisert ligning til sentral ligning vil innebære en merkbar omfordeling av arbeidsoppgaver i etaten, særlig også når en tar hensyn til størrelse og inntektsgrunnlag fra disse skattyterne.

Fylkesskattesjefenes forening er enig i at flere viktige hensyn kan tale for en ytterligere samling av kraftverkbeskatningen, til enten ett ligningssted, eller noen få. Den endelige

beslutningen her bør imidlertid tas i forbindelse med ROS-prosjektet. Begrunnelsen fremgår i det følgende:

1.2 Någjeldende ligningsmåte

Arbeidet med ligning av kraftforetak er i de fleste fylker organisert i kraftforetaksgrupper som består av 3 til 4 personer. Disse gruppene er sammensatt av vanligvis 1 person fra fylkesskattekontoret og 2 til 3 personer fra forskjellige likningskontorer, fortrinnsvis fra kontorer som har kraftforetak i sitt skattemanntall. Medlemmene i disse gruppene består vanligvis av personer med god ligningsfaglig bakgrunn og de fleste har arbeidet med kraftverksligning i en årrekke og på den måten tilegnet seg stor kompetanse på området.

Finansdepartementet skriver under pkt. 2.2.1.5 i sitt høringsutkast at de fylkesvise gruppene møtes en gang i året for å ligne personer og selskaper med inntekt fra kraftvirksomhet. Dette må bero på en misforståelse. Gruppene kan ha 15 – 20 møtedager i året, der fylket har mange kraftforetak. Møtevirksomheten topper seg i forbindelse med ligningsperioden i august, og noe rundt klagebehandlingen. Ellers i året har en møter ved behov.

I flere fylker er det opprettet et felles arkiv med sekretariat for kraftforetakene. Dette arkivet er vanligvis plassert ved fylkesskattekontoret, men kan også være plassert ved et likningskontor i fylket. På denne måten trenger skattyterne kun å forholde seg til ett kontor i fylket.

Vårt generelle inntrykk er at arbeidet i gruppene går godt, og at ligningen holder god kvalitet. Vi forstår det slik at Skattedirektoratet er av samme oppfatning, jfr. pkt. 2.2.1.5 i rapporten. De eksempler som er trukket frem vedrørende ulikheter i ligningen skyldes etter vår oppfatning i det vesentlige uavklarte tolkningsspørsmål i forbindelse med nytt regelverk, og må antas å ville avta etter hvert.

1.3 Nye forutsetninger ved ligningsbehandlingen

SLN vil bli landsdekkende fra neste år. De fleste kraftselskapene må antas å levere oppgavene elektronisk ganske snart. Opppgavene kan da i prinsippet lignedes hvor som helst i landet. SLN gir dermed helt nye muligheter for geografisk omfordeling, og om ønskelig enten samling eller spredning av behandlingen av visse skattytergrupper eller problemstillinger.

SLN i kombinasjon med ny årssyklus for ligning, vil medføre at ligningsmåten også vil bli vesentlig mer standardisert, ved at visse forhold sjekkes maskinelt, mens bestemte andre forhold plukkes ut for grundigere oppfølging etterpå. Dette gir helt nye muligheter for likhet i ligningsbehandlingen, kombinert med dypere kontroller på utvalgte områder. Endringssaker for kraftselskaper kan gjelde store beløp, slik at det fortsatt blir viktig å ha gode kontroller på området.

1.4 Muligheter for effektivisering

Det fremgår av høringsnotatet pkt 2.6 at anslagsvis 50-60 personer ved de lokale ligningskontorene er involvert i arbeidet med ligningen av kraftforetak. Arbeidet krever at en opparbeider og vedlikeholder kunnskap om spesielle skatteregler, og en må også ha innsikt i spesielle forhold og rammevilkår i bransjen. Det er ikke optimalt at så mange personer må ha denne kunnskapen, når de bare arbeider med feltet på deltid. Rene effektivitetsbetraktninger tilsier derfor at ligningen spesialiseres mer, og legges til ett kontor, eller ihvertfall færre kontorer enn i dag.

De fleste, eller kanskje alle som deltar, inklusiv de som kommer fra fylkesskattkontorene, bruker bare deler av sin tid på dette arbeidet. På usikkert grunnlag anslår vi at det medgår ca 10 årsverk til arbeidet. Hvis det forutsettes en effektiviseringsgevinst på 50 % hvis ligningen samles ett sted, og for eksempel 30 % hvis den legges til noen få kontorer, dreier det seg om en effektiviseringsgevinst på ca 3 – 5 årsverk. I etatsmålestokk er dette beskjedent.

1.5 Muligheter for kvalitetsheving

Vi tror at ligningsarbeidet kan få enda høyere kvalitet, hvis de som arbeider med feltet kan få arbeide mer med det på heltid eller tilnærmet dette. Hvis arbeidet samles mer, vil det også legge til rette for mer likebehandling av skattyterne, uten at vi som nevnt betrakter dette som noe stort problem hittil.

Hvis arbeidet samles mer, ligger det en utfordring i å fortsatt opprettholde en god dialog med de aktuelle skattyterne. Vi har inntrykk av at kraftselskapene stort sett er fornøyd med dagens ligningsmåte, hvor de normalt har ett sted i fylket som de kan henvende seg til. Vi antar at Finansdepartementet i høringsrunden vil få tilbakemeldinger fra selskapene om hvorledes de ser på nåværende ligningsmåte i forhold til en sentral ligning.

Hvis arbeidet samles mer, må en sørge for å ha tilstrekkelig kontrollkompetanse tilgjengelig for oppfølgende virksomhet, særlig da bokettersyn. Med dagens ligningsmåte har mange fylker rimelig god kompetanse på kraftverksligning også hos en eller flere revisorer. Dette miljøet vil forsvinne, hvis ligningen sentraliseres mer. Innføringen av ny årssyklus for ligning vil synliggjøre ytterligere behovet for også å kunne foreta bokettersyn og annen etterfølgende kontroll hos disse skattyterne.

1.6 Valg av løsning Konklusjoner

Fylkesskattesjefenes forening mener at en bør gå videre og samle kraftverksbeskatningen ytterligere. I høringsnotatet foreslås det full sentralisering, og at oppgaven legges til SFS fra 1.1.2004.

Fylkesskattesjefenes forening vil peke på at etaten nå er kommet et godt stykke på vei i sin interne utredning om den fremtidige organisering av skatteetaten (ROS). I den sammenheng vurderes også sentralskattkontorenes funksjoner, og også om dagens fylkeskontorer skal beholdes, evt avløses av større regionale enheter. Prinsipielt mener Fylkesskattesjefenes forening at beslutningen om hvorledes en mer samlet kraftverksbeskatning skal organiseres, herunder valg av evt sted for sentral ligning, bør

utstå til denne utredningen er ferdig. Effektiviseringsgevinsten av en full sentralisering er ikke stor, jfr foran, og den vil ikke få full effekt med en gang. Det vil også være kostnader forbundet med først å sentralisere funksjonen til SFS og så kanskje 2-3 år etterpå igjen endre ligningsstedet.

I ROS-arbeidet må det være et poeng også å fordele en del funksjoner til andre deler av landet, der det ligger til rette for dette. Som nevnt gir blant annet SLN helt nye muligheter her. Etter foreningens oppfatning er kraftverksbeskatningen et felt som godt kunne egne seg til å plasseres geografisk annetsteds enn i Oslo-området. Også av den grunn bør en avvente ROS-utredningen.

Skattedirektoratet har allerede kompetanse til å overføre kraftselskaper enkeltvis til SFS. Som en midlertidig løsning kan direktoratet evt overføre en del flere selskaper til SFS, for eksempel fra fylker der miljøet for kraftverksbeskatning er lite, eller der det ellers fremstår som særlig fornuftig, for eksempel ut fra effektivitetshensyn.

Hvis Finansdepartementet fastholder forslaget om å overføre alle til SFS fra 1.1.2004, ber vi om at departementet samtidig gjør Stortinget oppmerksom på at løsningen på litt sikt kan bli annerledes, som følge av de pågående organisasjonsutviklingsprosjektene i etaten, og særlig da ROS-prosjektet. En eventuell beslutning om å legge oppgaven fullt ut til SFS nå, må ikke hindre etaten i å få gjennomført andre løsninger senere, hvis disse da fremstår som mer ønskelige.

2. Heving av nedre grense for fastsettelse av grunnrenteskatt og naturressursskatt

Det fastsettes i dag ikke naturressurs- og grunnrenteskatt for kraftverk med generatorer som har en samlet påstemplet merkeytelse under 1500kVA. Denne grensen er i notatet foreslått hevet til 5500 kVA. Forslaget er blant annet begrunnet ut fra et ønske om å gjøre det mer gunstig å investere i små kraftprosjekter (under 5 MW) og at konsesjonsgrensen er hevet fra i underkant av 1 MW til om lag 5 MW. Departementet anser det som en fordel at det er de samme grenser innenfor skattesystemet og konsesjonssystemet for kraftverk, når ikke andre hensyn taler for å opprettholde forskjeller.

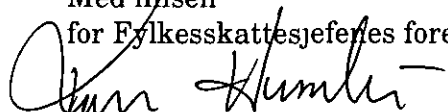
I notatet legges det til grunn at hevingen av grensene for fastsettelse av naturressursskatt og grunnrenteskatt vil redusere kommunenes og fylkenes inntekter, mens staten vil øke sine inntekter. Det vil variere kommunene imellom hvor mye inntektene reduseres. Fylkesskattesjefenes forening vil ikke ha noen mening om hvilken vekt som skal legges på hensynet til berørte kommuner her, idet dette anses som et politisk spørsmål.

Vi vil imidlertid vise til at en slik heving av nedre grense for fastsettelse av naturressursskatt og grunnrenteskatt vil bety at færre selskaper omfattes av dette skatteregimet, og dermed at flere enn i dag av kraftforetakene skal lignes etter vanlige skatteregler.

3. Presisering av bestemmelsene om hvem som er skattesubjekt for naturressursskatt og grunnrenteskatt

Vi har ingen merknader til departementets forslag

Med hilsen
for Fylkesskattesjefenes forening

Karl Husabø